

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1574/5 - 2008 නොවැම්බර් 04 වැනි අගභරුවාදා - 2008.11.04

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : සී.අයි/10/93 (5)-උප

නඩු අංකය - A3022

කාර්මික ආරවුල් පනත - 131 වන අධිකාරය

සහ

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ අංක 1322/32 හා 2004.01.09 දින ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2003.11.18 දින දරන නියෝගයෙන් කොළඹ 03, 22 වන පටුමග, අංක 03 හි ලංකා වෙළෙඳ කාර්මික හා පොදු කම්කරු සංගමය (සීඑම්යූ) සහ කොළඹ 02, සර් ජේම්ස් පීරිස් මාවත, අංක 121, සී/ස කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමර්පයකට පත්කිරීම සඳහා යොමුකරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

සීමාසහිත කොළඹ කොමාර්ෂල්
(ඉංජිනේරු) සමාගම,
අංක 121,
සර් ජේම්ස් පීරිස් මාවත,
කොළඹ 02

ප්‍රදානය

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,

කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

ගරු රැකියා සහ කම්කරු අමාත්‍යවරයා වෙත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තියෙන් තමාට පැවරී ඇති බලතල අනුව කම්කරු කොමසාරිස් මගින් බේරුම්කරුවකු ලෙස නම් කොට මා වෙත අනිවාර්ය බේරුම්කරණය සඳහා යොමු කරනු ලැබූ කාර්මික ආරවුල මෙසේය:—

2008 ඔක්තෝබර් මස 23 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කම්කරු මහලේකම් කාර්යාලය,
කොළඹ 05.

ලංකා සේව්‍ය සම්මේලනය (EFC) හා ලංකා වෙළෙඳ කාර්මික සහ පොදු කම්කරු සංගමය (CMU) අතර ලිපිකරු හා සමාන්තර ශ්‍රේණිවලට අදාළව ඇති කර ගනු ලැබූ 2000 අංක 8 දරන සාමූහික ගිවිසුම අනුව සීමාසහිත කලම්බු කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගමේ පහත සඳහන් සේවකයන් 07 දෙනාට වැටුප් වැඩිවීම් ලබා නොදීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා නොඑසේනම් ඔවුන් එකිනෙකාට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න,

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එකී සේවකයන් 7 දෙනා නම් :—

සී.අයි/10/93(5) උප
ලංකා වෙළෙඳ කාර්මික හා පොදු
කම්කරු සංගමය (CMU)
අංක 3, 22 වන පටුමග,
කොළඹ 03.

1. එම්. එස්. පද්මනාදන්,
2. එච්. පී. විජේරත්න
3. එම්. එස්. ආර්. ද සිල්වා,

4. එම්.අයි. එම්. අලි,
5. එම්. කේ. කරුණාදාස,
6. එච්. මාතරගේ,
7. යූ. එස්. එල්. ඩී. කුමාර යන අයවේ.

මෙම කාර්මික ආරවුල මා වෙත බේරුම්කරණය සඳහා යොමු කිරීමෙන් අනතුරුව (CMU) සහ කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම විසින් තම ලිඛිත ප්‍රකාශයන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. CMU වෙනුවෙන් එහි නියෝජිත E. V. N කබරාල් මහතා ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත ප්‍රකාශයේ සඳහන් කරුණු සැකෙවින් මෙසේය.

- I. EFC සහ CMU අතර 1967 ඇතිකරගත් සාමූහික ගිවිසුමට එවකට සී/ස කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පාර්ශවකරුවෙකු විය.
- II. එකී ගිවිසුම (1967) අනුව පුනරාවර්තන නොවන ජීවන වියදම් ගෙවන සූත්‍රය පදනම්කර ගනිමින් එකී ගිවිසුමට පාර්ශවකරුවකු වූ ද CMU සාමාජිකයන් වූ තම සමාගමේ සේවකයන්ගේ පත්වීම් ලිපිවලට එය ඇතුළත් කර ඇත.
- III. 1976 වර්ෂයේ මෙම සමාගම රජයට අත්පත්කරගත් ව්‍යාපාර සමාගමක් විය. ඉන් පසුව ද 1967 සාමූහික ගිවිසුමේ 15 ඡේදයේ ප්‍රකාරව NRCOLG මෙම සේවකයන්ට ගෙවීම අඛණ්ඩව සිදුකර ඇත.
- IV. 1967 සාමූහික ගිවිසුම 1981 සාමූහික ගිවිසුමින් සංශෝධනය විය. එකී ගිවිසුමේ 15 සහ 13 (6) වගන්ති ප්‍රකාරව NRCOLG දීමනාව සහ ඒකාබද්ධ වැටුප් ක්‍රමය සමාගම මෙම සාමූහික ගිවිසුමට පාර්ශවකරුවකු නොවූ ද, අනුමත කරමින් එලෙස ගෙවීම් කර ඇත.
- V. 1989 නොවැම්බර් මස මෙම රාජ්‍ය සමාගම නැවත ව්‍යස්ථාපිත සමාගමක් ලෙසට පරිවර්තන විය. 1990 සැප්තැම්බර් මාසයේ මෙම සමාගම තම සේවකයන්ට මෙතෙක් අඛණ්ඩව කරගෙන ආ NRCOLG දීමනා ගෙවීම සහ ඒකාබද්ධ වාර්ෂික වැටුප් වැඩි කිරීම් ඒකපාක්ෂිකව නවතා දැමීය.
- VI. මේ සම්බන්ධව අතීතයට පත් NRCOLG දීමනාව ගෙවීම අත්හිටුවීම සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්ට පැමිණිලි කිරීම හේතු කොටගෙන එකී ආරවුල A 2406 අංක දරන බේරුම්කරණයට යොමු විය. එකී බේරුම්කරණයේ නියෝගය වූයේ CMU - EFC අතර 1991 ඇතිකරගත් සාමූහික ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව NRCOLG සහ වාර්ෂික වැටුප් සංශෝධන එකී බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් වූ CMU සේවකයන් 07 දෙනාට ගෙවිය යුතු බවය. ඒ අනුව 1991 සාමූහික ගිවිසුම පරිදි වාර්ෂිකව මෙම ගෙවීම් කිරීමට සමාගමට සිදුවිය.

1991 සාමූහික ගිවිසුම 2000 ජුනි 12 දින CMU - EFC අත්සන් කළ සාමූහික ගිවිසුමෙන් සංශෝධනය විය. කෙසේ නමුත් එකී ගිවිසුම් ප්‍රකාරව එකී වැටුප් සංශෝධන සමාගම විසින් නොගෙවන ලදී. මෙය අසාධාරණ හා අයුක්ති සහගත බව CMU තම ලිඛිත ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.

සමාගම වෙනුවෙන් සේවා සම්මේලනයේ නීතිඥ ජානක සමරකෝන් මහතා ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත්තේ මෙම කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම තම සාමාජිකයකු බවත්, මෙම සමාගම CMU - EFC විසින් ඇති කර ගත් 2000 අංක 8 දරන සාමූහික ගිවිසුමේ පාර්ශවකරුවකු නොවූ බවත් මෙම ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන අනුව එසේ හෙයින් සමාගම මෙම සේවකයින්ට වැටුප් වර්ධකයන් දීමට බැඳී නොසිටින බවත් ය.

ඉල්ලුම්කාර CMU සංගමය විසින් බේරුම්කරණයේ දී සහන ඉල්ලා සිටින සේවකයන් 07 දෙනා වෙනුවෙන් 1978.01.02 දින සමාගමේ ලිපිකරුවකු ලෙස සේවයට බැඳී සේවය කරන හැරිසන් මාතරගේ යන අය පමණක් සාක්ෂියට කැඳවන ලදී. ඔහුගේ සාක්ෂිය මගින් A1 සිට A 15 දක්වා ලේඛන සළකුණු කරන ලදී. සමාගම වෙනුවෙන් එහි ගණකාධිකාරී නිමල් මදුරුපෙරුම යන අය සාක්ෂියට කැඳවන ලද අතර R 1 සිට R 3 දක්වා ලේඛන ඔහුගේ සාක්ෂියේදී සළකුණු කරන ලදී. සාක්ෂි අවසානයේදී දෙපාර්ශවයම විසින් ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කර ඇත.

ඉල්ලුම්කාර CMU හි හැරිසන් මාතරගේ සාක්ෂි දෙමින් මෙසේ කියා ඇත.

1978 .01.22 තමා කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගමට ලිපිකරුවකු සේ බැඳුනේ ය. එවකට එය රජයට පවරාගත් සමාගමකි. පත්වීමේ ලිපිය (A1) ලෙස සලකුණු කරමින් එකී පත්වීමේ ලිපියේ 03 වන ඡේදය අනුව 1967 සාමූහික ගිවිසුමේ (A4) ප්‍රකාරව NRCOLG දීමනාව ඊට ඇතුළත් කර තිබුණි. 1967 සාමූහික ගිවිසුමට කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පාර්ශවකරුවකු විය. ඉහත කී 1967 සාමූහික ගිවිසුම 1981 වසරේ සාමූහික ගිවිසුමින් (A5) සංශෝධනය විය. එකී 1981 ගිවිසුමට කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවූවද (A2) හා (A3) දරන සමාගමෙන් නිකුත්කළ ලිපි මගින් එකී 1981 සාමූහික ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව වැටුප් සංශෝධනය කොට සේවකයන්ට ගෙවන ලදී. 1987 (A6) නැවත සාමූහික ගිවිසුමක් (CMU - EFC) අතර ඇතිවූ බවත් එකී ගිවිසුමට ද මෙම සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවූවත් එකී ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව වැටුප් ගෙවන ලදී. 1989 දී කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පෞද්ගලිකරණය කර ඇත.

1990 දී මෙම සේවකයන්ට වැටුප් ගෙවීම සම්බන්ධව සමාගම ඒකපාක්ෂිකව වෙනසක් කරන ලදී.

NRCOLG ගෙවීම මින් නතර කරන ලදී. මෙම නව වැටුප් ක්‍රමය පිළිගත් (CMU නොවන) අන් සම්බිචල සේවකයන්ට එම නව වැටුප් ක්‍රමය අනුව නව පත්වීම් ලිපි ලබාදෙන ලදී.

මෙම ආරවුල CMU විසින් කම්කරු කොමසාරිස් වෙත යොමු කිරීමෙන් පසු බේරුම්කරණ අංක A2406 වෙත ආරවුල විසදීම සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබුණි. (A7) එම බේරුම්කරණයේ ප්‍රදානය අනුව 1995 මෙම ආරවුලට මැදිහත් වූ සමාගමේ සේවකයන් වන CMU සාමාජිකයන් 07 දෙනාට 1991 දී EFC -CMU ඇති කරගත් සාමූහික ගිවිසුම (A9) අනුව NRCOLG හා ඒකාබද්ධ වැටුප් ගෙවීමට සමාගමට නියම කෙරින.

සමාගම එම ප්‍රදානය අනුව ක්‍රියාත්මක නොවීම නිසා කොළඹ මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ නඩු අංක 46177 (A8) අනුව මෙම සේවකයන්ට එකී ප්‍රදානය ප්‍රකාරව හිඟ වැටුප් ගෙවීමට ද නියම කරන ලදී.

1999 වන තුරු මෙය ක්‍රියාත්මක වුවද සමාගම විසින් වෙනත් සේවක වෘත්තීය සමිති 03 ක් සමග නව සාමූහික ගිවිසුමක් (A12) අති කරගනිමින් (A4, A2, A3, A5, A6, A7, A8, A9, යන ලේඛන අනුව) අඛණ්ඩව සමාගම විසින් CMU සාමාජිකයන් වන තමන් සම්බන්ධව වැටුප් පිළිබඳ අනුගමනය කළ ක්‍රියාමාර්ග ඒකපාක්ෂිකව අවසන් කරන ලදී ඒ අනුව සාක්ෂිකරුගේ ඉල්ලීම වූයේ 2000 ජූලි 12 වන CMU - EFC අත්සන් කළ සාමූහික ගිවිසුම (A11) හා එහි ප්‍රතිපාදන වූ A11 බී A11 සී අනුව නව වැටුප් තලවල මෙම සේවකයන් 07 දෙනා තබන ලෙසට සමාගමට නියම කරන ලෙසය.

සමාගම වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන් එහි ගණකාධිකාරී මදුරප්පෙරුම යන අයගේ සාක්ෂිය මගින් 1967 CMU - EFC සාමූහික ගිවිසුමට (A4) සමාගම පාර්ශවකරුවකු වූ බව පිළිගනී. එතැන් පටන් CMU - EFC අතර ඇතිකරගත් සාමූහික ගිවිසුම්වලට තම සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවුවද එකී ගිවිසුම්වල පදනම මත සේවකයන්ට වැටුප් ගෙවූ බවත්, 1990 දී NRCOLG දීමනා ගෙවීම නතරකළ බවත්, අළුත් වැටුප් ව්‍යුහයක් ඉදිරිපත් කළ බවත් ඊට එකඟ නොවූ මෙම CMU සේවකයන් බේරුම්කරණ අංක A 2406 ට එකී ආරවුල යොමු කළ බවත් එහි ප්‍රදානය අනුව මෙම සේවකයන්ට 1999 වනතුරුත් සිරිත් පරිදි පඩි වැඩිවීම සෑම අවුරුද්දකම NRCOLG සූත්‍රය අනුව කළ බවත් එකී NRCOLG ගෙවන විට එම වැඩිවූ පඩිය අනුව ඊට පසු අවුරුද්දේ වැටුප් වැඩිකරණ බවත් මෙලෙස වැටුප් ඒකාබද්ධ කොට මෙම සේවකයන්ට වැටුප් ගෙවීම 1999 වනතුරුත් තම සමාගම කළ බවත්, මෙම සාක්ෂිකරු තම සාක්ෂියේ දී පිළිගෙන ඇත.

1999 දී අංක 1113 දරන ගැසට් නිවේදනයේ පළකළ තම සමාගම සහ (CMU නොමැති) අන් වෘත්තීය සමිතිය 03ක් සමග අතිකරගත් අතුරු ගිවිසුමක් පරිදි සේවකයන්ට NRCOLG දීමනා ගෙවීම නතර කොට මසකට රු. 1000 බැගින් නිෂ්පාදන ගෙවීමක් ගෙවීම ආරම්භ කළ බවත්, මෙම සේවකයන් 07 දෙනා (CMU සාමාජිකයන්) ඊට එකඟ නොවීම මත මෙම ආරවුල හටගෙන ඇතිබවත් තම සමාගම මූල්‍යමය පාඩුමත ගෙන යන සමාගමක් බවත් එසේ හෙයින් මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් 07 දෙනා විසින් ඉල්ලා සිටින 2000 අංක 08 දරන EFC-CMU ගිවිසුමේ 13-15 ඡේද ප්‍රකාර වැටුප් සංශෝධනයන් ගෙවීමට සමාගමට නොහැකි බවත් ය.

සාක්ෂි මෙහෙයවීමෙන් පසු, ලිඛිත දේශන දෙපාර්ශවයම ඉදිරිපත් කරන ලදී.

සමාගම වෙනුවෙන් සේව්‍ය සම්මේලනයේ නීතිඥ ජානක සමරකෝන් මහතා ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත දේශන වලින් අවධාරණය කර ඇත්තේ 1967 සාමූහික ගිවිසුමට සමාගම පාර්ශවකරුවකු වුවද ඉන් පසු EFC-CMU සාමූහික ගිවිසුම්වලට සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවූ බවය.

1989/1999 දී රුපියල් මිලියන 25ක් ද, 1999/2000 රුපියල් මිලියන 81 ක් ද, රු. 2000/200 / රුපියල් මිලියන 134 ක් ද ආයතනය පාඩු ලබා ඇත. 1967 හැර එතැන් පටන් 1991 දක්වා වූ CMU-EFC සාමූහික ගිවිසුමේ සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවූ බවත් එලෙස එකී ගිවිසුම් ප්‍රකාරව මෙම සේවකයන්ට NRCOLG ගෙවීම් අඛණ්ඩව කරගෙන ආ පමණින් සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවී පසුව ඇතිවන CMU-EFC සාමූහික ගිවිසුම අනුව මෙම CMU සාමූහික ගිවිසුම

අනුව මෙම සේවකයන්ට එකී ගිවිසුම්වල ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව වැටුප් ගෙවීමට සමාගම බැඳී නොමැති බවත් ඒ අනුව සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවූ 2000 අංක 08 දරන CMU-EFC සාමූහික ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව සමාගම මෙම CMU සේවකයන් 07 දෙනාට වැටුප් ගෙවීමට බැඳී නොසිටින බවත් ය.

මා වෙත යොමුකරන ලද ආරවුල සම්බන්ධයෙන් මෙම ප්‍රදානය කිරීමේ දී පාර්ශවයන් මෙහෙය වූ සාක්ෂි ද ඉදිරිපත් කළ ලේඛන ද ලිඛිත දේශන ද මා විසින් නිරීක්ෂණය කළෙමි.

2000 අංක 08 දරන CMU - EFC අතර ඇති කර ගත් සාමූහික ගිවිසුමට මෙම කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පාර්ශවකරුවකු වී නැත. සාමූහික ගිවිසුම කොන්දේසි වලින් යමෙකු බැඳී සිටින්නේ එකී සාමූහික ගිවිසුමේ කොන්දේසි පිළිගෙන ඊට පාර්ශවකරුවන් වී අත්සන් තැබූ පාර්ශවකරුවන් පමණක් බව මා නිගමනය කරමි. ඒ අනුව පාර්ශවකරුවකු ලෙස සම්බන්ධ නොවූ කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම එකී 2000 අංක 08 දරන ගිවිසුමේ සියලු කොන්දේසි එලෙසම ක්‍රියාත්මක කිරීමට බැඳී නැති බව මා නිගමනය කරමි. තවදුරටත් මාගේ නිගමනය වන්නේ ලංකා සේව්‍ය සම්මේලනයත් සහ ලංකා වෙළඳ කාර්මික සහ පොදු කම්කරු සංගමය (CMU) අතර ලිපිකරු සහ සමාන්තර ශ්‍රේණිවලට අදාළව ඇති කර ගනු ලැබූ 2000 අංක 08 දරන සාමූහික ගිවිසුම අනුව ඊට පාර්ශවකරුවකු නොවූ සීමාසහිත කලම්බු කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම විසින් මෙම ආරවුලට සම්බන්ධ සේවකයන් 07 දෙනාට එකී ගිවිසුමේ කොන්දේසි ප්‍රකාරව වැටුප් වැඩිවීම් ලබාදීමට බැඳී නොමැති බවයි.

කෙසේ වුවත් (A4) වශයෙන් සළකුණු කරන ලද මෙම සමාගම ද පාර්ශවකරුවකු වූ 1967 සාමූහික ගිවිසුමේ කොන්දේසි ප්‍රකාරව එහි පාර්ශවකරුවකු වූ (CMU) සාමාජික සේවකයන්ට එකී ගිවිසුමේ ප්‍රකාරව පුනරාවර්තන නොවන ජීවන වියදම් ගෙවන සූත්‍රය අනුව සමාගම විසින් පුනරාවර්තන නොවන ජීවන වියදම් ගෙවීම කර ඇත. තව දුරටත් (A1) ලෙස සළකුණු කර ඉල්ලුම්කරු CMU සේවක මාතරගේ විසින් මෙම බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ පත්වීමේ ලිපිය අනුව සනාථවන්නේ 1967 සාමූහික ගිවිසුමේ 15 වගන්තියේ සඳහන් වන NRCOLG සූත්‍රයේ එකී පත්වීමේ ලිපියට ඇතුළත් කර වැටුප් ගෙවා ඇති බවය (A1) පත්වීමේ ලිපියේ 03 වන ඡේදය) තවද CMU-EFC අතර 1981 (A5) සාමූහික ගිවිසුමට කොළඹ කොමාර්ෂල් (ඉංජිනේරු) සමාගම පාර්ශවකරුවකු නොවුවද එකී සාමූහික ගිවිසුමේ සඳහන් NRCOLG සූත්‍ර අනුව මෙකී CMU සේවකයන්ගේ වැටුප් වලට එකී දීමනාව ඇතුළත් කොට ඒකාබද්ධ වැටුප් ගෙවීම කර ඇති බව සනාථ වේ. CMU සාමාජික මෙම නඩුවේ සාක්ෂි දුන් මාතරගේ විසින් (A2) (A3) ලෙස සළකුණු කරමින් සමාගම විසින් ඔහු වෙත නිකුත්කළ ලිපි මගින් මෙය තවදුරටත් සනාථ කර ඇත. 1987 (A6) සාමූහික ගිවිසුමේ NRCOLG සහ ඒකාබද්ධ වැටුප් ව්‍යුහය (ගිවිසුමේ 15 සහ 13 (6) වගන්ති) සමාගම විසින් පිළිගෙන ඒ අනුව CMU සේවකයන්ටත් වැටුප් සංශෝධනයක් කළ බවට CMU විසින් තම සාමාජික සාක්ෂිකරු මාතරගේ මගින් මෙහෙයවූ සාක්ෂිය කිසිවිටකත් සමාගම විසින් අභියෝගයට ලක් කර නැත. 1990 දී සමාගම විසින් NRCOLG ගෙවීම හා වාර්ෂික වැටුප් ඒකාබද්ධ කිරීම අවසන් කළ බවත් ඊට සමාගමේ CMU සේවකයන් විරුද්ධ වූ බවත් ඒ අනුව කාර්මික

ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය ප්‍රකාරව CMU විසින් මෙම ආරවුල් අංක A 2406 දරන බේරුම්කරණයට ඉදිරිපත් කළ බවත් 1995 සැප්තැම්බර් මස 13 දින දෙනු ලැබූ බේරුම්කරණයෙන් (A7) ප්‍රදානය මගින් CMU-EFC අතර 1991 ඇතිකරගත් සාමූහික ගිවිසුමේ ප්‍රතිපාදන ප්‍රකාරව.

NRCOLG සහ වාර්ෂික වැටුප් සංශෝධනය ගෙවිය යුතු බවට නිගමනය කළ බවත් පසුව එකී ප්‍රදානය මගින් නියම කළ හිඟ වැටුප් සමාගම විසින් නොගෙවීම සම්බන්ධයෙන් කොළඹ මහෙස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ පැවරු අංක 46177 (A8) නඩුවේදී සමාගම එම ප්‍රදානය ප්‍රකාරව හිඟ වැටුප් ගෙවීමට එකඟව එහි නම් සඳහන් සේවකයන් 07 දෙනාට හිඟ වැටුප් ගෙවන ලද බවත් යන කරුණු මෙම බේරුම්කරණයේ දී සමාගම අභියෝගයට ලක් කර නැත. මෙම බේරුම්කරණයේ දී ද මෙම ආරවුල් හටගෙන ඇත්තේ ද එකී සේවකයන් 07 දෙනා සම්බන්ධයෙන්ම බව මා සැහීමකට පත්වීමි.

තම ආතනයේ වැටුප් ව්‍යුහයන් දෙකක් තිබෙන බවත් ඉහත සඳහන් කළ පරිදි NRCOLG දීමනාව එකතුකොට වාර්ෂික පඩි වැඩි වීම් ද සමග එකාබද්ධකොට සමාගමේ CMU සේවකයන්ට ගෙවන වැටුප් ක්‍රමයත්, 1999.10.06 දින අංක 1113 දරන ගැසට් පත්‍රයේ පළ වූ සමාගමක් CMU නොමැතිව සමාගමේ සේවකයන්ගේ වෙනත් වෘත්තීය සමිති 03ක් සමග එළඹුණු 1999 අංක 14 දරන සාමූහික ගිවිසුමට (A12) එකඟ වූ සේවකයන්ට ගෙවනු ලබන වැටුප් ක්‍රමයත් වශයෙන් එය සඳහන් කළ හැකි බවත් සමාගම විසින් මෙහෙයවූ සාක්ෂියේදී පිළිගනු ලැබිය. 1999 එකී ගිවිසුම ප්‍රකාරව CMU නොවන සමාගම විසින් අන් වෘත්තීය සමිතිය සමග බැඳුණු ඉහත කී සාමූහික ගිවිසුම ප්‍රකාරව එකී ගිවිසුමෙන් බැඳුණු සේවකයන්ට සංශෝධනය කළ රැකියා ගිවිසුම් සහිතව රු. 1,000 මාසික දීමනාවක් දුන් බවත් සමාගම පිළිගෙන ඇත.

මෙම රු. 1,000 දීමනාව මෙම ආරවුලට සම්බන්ධව CMU සේවකයන්ට නොගෙවූ බවත් ඔවුන් එකී සාමූහික ගිවිසුමට විරුද්ධව ප්‍රකාශ කොට තමන් හට 2000 CMU සහ EFC සමග ඇති කරගත් සාමූහික ගිවිසුමේ ප්‍රකාරව වැටුප් ගෙවන ලෙසට කරනු ලැබූ ඉල්ලීම පදනම් කරගෙන එම සමාගමේ ස්ථාවරය විය.

මෙම CMU සේවකයන් 07 දෙනාට 1999 වර්ෂය වන තෙක්ම පුනරාවර්තන නොවූ ජීවන වියදම් දීමනාව NRCOLG වාර්ෂිකව ගෙවීම සමාගම විසින් අඛණ්ඩව සිදුකර ඇති නිසාම එලෙසම වාර්ෂික NRCOLG දීමනාව වැටුපට එකාබද්ධ කර ගෙවීමේ ක්‍රමය ඔවුන් අත්පත් කරගෙන ඇති අයිතිවාසිකමක් ලෙස ඔවුන්ගේ සේවා ගිවිසුමට ඇතුළත් වූණු ව්‍යාංග කොන්දේසියක් ලෙස සැලකිය යුතු බව මා නිගමනය කරමි.

සමාගම විසින් තම ලිඛිත දේශනයේදී ඉදිරිපත් කළ තර්කය වූ සාමූහික ගිවිසුම්වලට පාර්ශ්වකරුවකු වීම අත්හළ අවස්ථාවෙන් පසුද එකී ගිවිසුම්වල යම් යම් කොන්දේසි පිළිගනිමින් සමාගම විසින් යම් සහන (NRCOLG) ගෙවීම අඛණ්ඩව සිදුකළ පමණින්ම CMU සහ EFC සමග ඇති කරගෙන ඇති සාමූහික ගිවිසුම ප්‍රකාරව සියලුම වැටුප් වැඩිවීම් ගෙවීමට එකී පසුව සාමූහික

ගිවිසුමට නොබැඳුණු සමාගම බැඳී නැති බව යන්න මා පිළිගනිමි. කෙසේ වුවද සමාගම විසින් ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත ප්‍රකාශයේ සඳහන් CMU + EFC ගිවිසුමට පාර්ශ්වකරුවකු නොවූ සැනින්ම සමාගම විසින් NRCOLG ගෙවීම අත්හිටුවීම සර්වප්‍රකාරයෙන්ම යුක්තිසහගතය යන්න තර්කය මා බැහැර කරමි. ඉහතින් සඳහන් කළ මාගේ නිගමනය වූ සමාගමේ මෙම CMU සේවකයන් 07 දෙනාට 1999 වර්ෂය වන තෙක්ම NRCOLG වාර්ෂික ගෙවීම් වැටුපට එකාබද්ධ කොට අඛණ්ඩව ගෙවීම සමාගම සිදුකිරීමෙන් එකී NRCOLG ගෙවීම් වැටුපට එකාබද්ධ කොට ගෙවීමේ ක්‍රමය එලෙසින්ම අඛණ්ඩව ලබාගැනීම මෙම සේවකයන් 07 දෙනා විසින් ඔවුන් අත්පත් කරගත් අයිතිවාසිකමක් ලෙසත් ඔවුන්ගේ සේවා ගිවිසුම්වලට ව්‍යාංගයෙන් ඇතුළත් වූ කොන්දේසියක් ලෙසත් සැලකිය යුතුය යන්න නැවතත් තහවුරු කරමි.

මෙලෙස 1999 වර්ෂයේ දී මෙම ගෙවීමේ ක්‍රමය සමාගම විසින් ඒකපාක්ෂිකව අත්හැරලීම මෙම සේවකයන් 07 දෙනා සම්බන්ධයෙන් සමාගම විසින් ගත් අයුක්ති සහගත අසාධාරණ තීරණයක් බව මා නිගමනය කරමි.

සමාගමේ සාක්ෂිකරු ද, සමාගම වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ ලිඛිත ප්‍රකාශයෙන් ද, ලිඛිත දේශනවල ද R1 සිට R3 දක්වා සළකුණු කර ඉදිරිපත් කළ සමාගමේ විගණනය කරන ලද මූල්‍ය වාර්තා වලින් ද සමාගමේ මූල්‍යමය පාඩු පිළිබඳවද මා මෙම බේරුම්කරණයේදී අවධානයට යොමු කලෙමි. කෙසේ වුවත් මෙම මූල්‍ය අර්බුදය හමුවේ 1999 වර්ෂයේ දී සමාගම විසින් සේවක කොටසක් සමග පමණක් ඇති කරගත් සාමූහික ගිවිසුමේ (A12) ප්‍රකාරව එකී ගිවිසුමෙන් බැඳුණු සේවකයන්ට මසකට රු. 1000 ක නිෂ්පාදන ගෙවීමක් සිදුකරනු ලැබූයේ කෙසේ ද ? යන්න පිළිබඳව මා සැහීමකට පත්වන පැහැදිලි කිරීමත් සමාගම මගින් ඉදිරිපත්කර නැත. තවද ඔවුන් සේවක කොටසකට පමණක් එකී රු. 1,000 දීමනාව නැවත අත්හිටුවන්නේත් A10A ලෙස සළකුණු කළ වැටුප් වාර්තාවේ සඳහන් පරිදි 2002 පෙබරවාරි මාසයේදී එකී ගෙවීම යම්යම් සේවකයන්ට සිදුකරනු ලබන්නේ ඇයිද යන්න පිළිබඳව මා සැහීමකට පත්වන ලෙසින් සමාගම කරුණු ඉදිරිපත් නොමැති බව මා නිගමනය කරමි.

තවදුරටත් A14 දරන 2000.10.31 දින සමාගමේ මානව සම්පත් කළමණාකරු විසින් CMU ලේකම් ඇමතු ලිපියේ සඳහන් කරන්නේ 2000 වර්ෂයේ CMU-EFC ඇති කරගත් සාමූහික ගිවිසුමෙන් සමාගම නොබැඳෙන නමුදු ඒ සම්බන්ධව නීති උපදෙස් ලබාගන්නා තුරු අතුරු පිළියමක් ලෙස කළමණාකාරීත්වය විසින් මෙම CMU සේවකයන් 07 දෙනාට තමන්ගේ වර්තමාන වැටුප් තලවලට හිමි වැටුප් වර්ධකද අමතර ලෙස 2000 අගෝස්තු 01 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි මසකට රු. 400 ක අමතර දීමනාවක් ද ගෙවීමට කළමණාකාරීත්වය තීරණය කළ බවය. මෙහිදී ද සමාගමේ මූල්‍ය අපහසුතාවයන් පිළිබඳ කිසිදු ලිඛිත සඳහනක් නැත.

කෙසේ වුවත් සමාගම තම සාක්ෂි දීමේදී මෙම රු. 400 අමතර දීමනාවද ගෙවීම නැවැත්වූ බවත් ඊට හේතු ද සමාගමට නොදැක්විය හැකි බවත් ප්‍රකාශකර ඇත.

මේ සියලු කරුණු සමාගමේ මූල්‍යමය අපහසුකම් මෙම ප්‍රදානය කිරීමේදී මා සැලකිල්ලට ගනිමි. ඒ අනුව මෙම ආරවුලට සම්බන්ධව සිටින CMU සේවකයන් 07 දෙනාට ලැබිය යුතු යුක්ති සහගත හා සාධාරණ සහනය ලෙස මා ප්‍රදානය කරනු ලබන්නේ

(1) 2000 ජුනි මස 01 දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි මෙම සේවකයන් 07 දෙනාට ඔවුන්ගේ මාසික වැටුපට පුනරාවර්තනය නොවන ජීවන වියදම දීමනාව එකතු කොට ඒකාබද්ධ වැටුප ගෙවිය යුතු බවත් එකී NRCOLG පදනම් විය යුත්තේ CMU-EFC විසින් 2000 ජූලි 25 දින ඇති කරගෙන ඇති සාමූහික ගිවිසුමේ 15 වන ඡේදය I, II, III උපඡේදයන්හි NRCOLG සූත්‍රය මත බවත් මා නියම කරමි.

2000 ජුනි මස 01 වන දින සිට ඉහත කී ලෙස NRCOLG ගෙවීම් වැටුපට ඒකාබද්ධ කොට එකී සියලුම හිඟ ගෙවීම් මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළවූ දිනයේ සිට මාස 03 ක් ඇතුළත දී එකී සේවකයන් 07 දෙනාට ගෙවීමට සමාගම ක්‍රියාකළ යුතු බව මා නියම කරමි.

බේරුම්කරු.

2008 ඔක්තෝබර් මස 02 වැනි දින.

11-329

මගේ අංකය : ටී 23/කො/19./2005

කාර්මික ආරවුල් පනත - 131 වන අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ අංක 1434/12 හා 2006.02.28 දින ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2006.02.21 දින දරන නියෝගයෙන් නුගේගොඩ, දුම්රියපල පටුමග, 5/3, නිහාල් වෙල්ලාලගේ මහතා සහ කොළඹ 07, ග්‍රෙගරි මාවත, 2 ඒ, ජලසම්පත් මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම්කිරීමෙන් සමනයකට පත්කිරීම සඳහා යොමුකරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත්කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2008 ඔක්තෝබර් මස 23 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කම්කරු මහලේකම් කාර්යාලය,
කොළඹ 05.

යොමු අංකය : ටී23/කො/19/2005.

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

බේරුම්කරු එස් කාරියවසම් මහතා,

2008 ක් වූ අගෝස්තු මස 21 දින දී ය.

(1) නිහාල් වෙල්ලාලගේ මහතා,
5/3, දුම්රියපල පටුමග,
නුගේගොඩ,

හා

(2) ජල සම්පත් මණ්ඩලය
2 ඒ, ග්‍රෙගරි මාවත,
කොළඹ 07

නඩු අංකය : ඒ 3155

ප්‍රදානය

ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) 131 වැනි පරිච්ඡේදය වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ (1957 අංක 62 හා අංක 4/1968 අංක 39) (1968 අංක 37 දරන කාර්මික අණපනත් වල විශේෂ ප්‍රතිපාදන පනත්) වලින් සංශෝධිත 4 (1) වගන්තියෙන් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, ඉහත සඳහන් පාර්ශවයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරීමෙන් විසඳීම සඳහා 2006.03.20 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා වෙත යොමු කර තිබේ.

යථෝක්ත පාර්ශවයන් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල වශයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ 2006 පෙබරවාරි 03 දිනැති යොමුව පරිදි “ජල සම්පත් මණ්ඩලය විසින් එහි සහකාර විදුම් අධිකාරී තනතුරට පත් කිරීම සඳහා සම්මුඛ වී පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම ප්‍රමාද කිරීමේ හේතුවෙන් 1979.02.01 සිට එම මණ්ඩලයේ සේවය කරන නිහාල් වෙල්ලාලගේ මහතාට ඔහුගේ සේවයේ උසස්වීම් ලබා ගැනීමේ ඉඩ ප්‍රස්ථා අහිමිවී ද, යන්න හා එසේ අහිමි වී ඇත්නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳවද වේ” යන්නයි.

උක්ත ආරවුල සම්බන්ධයෙන් සමනයක් වෙන්දැයි පළමුව විමසන ලදුව ඒ සඳහා යම් ඉඩකඩක් නොමැති බැව් දෙපාර්ශවය පිළිගත් හෙයින් එකී කරුණ සඳහා විභාගය පැවැත්වීමට සිදුවිය. එහිදී ඉල්ලුම්කරු වෙනුවෙන් විග්‍රාමික සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් දයා සේනාරත්න මහතා සමග නීතිඥ ජේ. ඩී. එන්. දී. රොසයිරෝ මහතා ද වගඋත්තරකාර පාර්ශවය වෙනුවෙන් නීතිඥ ප්‍රේමවන්ද ඇපා මහතා සමග එකී ආයතනයේ සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරී බණ්ඩාර මහතා ද පෙනී සිටියහ.

ඉල්ලුම්කරු පාර්ශවය වෙනුවෙන් ඉල්ලුම්කාර නිහාල් වෙල්ලාලගේ මහතා ද නිමල් ජයසිංහ මහතා පාලන සහකාර වාර්මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව හා සයිලා මනමේන්ද්‍ර මිය, පරිපාලන නිලධාරී වාර්මාර්ගය දෙපාර්තමේන්තුව කොළඹ 07, යන අය ද වගඋත්තරකාර පාර්ශවය වෙනුවෙන් එහි සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරීවරයෙකු වූ උපනන්ද බණ්ඩාර මහතා ද, සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළහ. සාක්ෂිකරුවන් සියලුදෙනා හරස් ප්‍රශ්න සඳහා ද මුහුණ දුන්හ. දෙපාර්ශවයම ලිඛිත සැලකිල්ලට ඉදිරිපත් කළ හ.

1979.02.01 සිට ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ “විදුම් සහකාර තනතුරට” පත්ව 1981 ජූලි මස “සහකාර විදුම් මූලික ” ලෙස උසස්වීම් ඉල්ලුම්කාර වෙල්ලාලගේ මහතා ලබා සිටියේ ය. 1992 පෙබරවාරි මස සිට ඉල්ලුම්කරු ඇතුළු තවත් 13 දෙනෙකුට ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ විශේෂ ශ්‍රේණියේ විදුම් නිලධාරී තනතුරු ලැබී තිබිණ. 1997.01.28 දින එවකට ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ පැවති “සහකාර විදුම් අධිකාරී ” තනතුර සඳහා අයදුම්පත් කැඳවන ලද අතර, ඒ සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම ජල සම්පත් මණ්ඩලය මගින් නොතකා හැර ඇත. ඉන්පසුව 1999.12.07 දින විදුම් නිලධාරී I පංතිය සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා පුරප්පාඩු පිරවීමට පියවර ගෙන ඇතත් එහිදී එකී තනතුර සඳහා අවශ්‍ය සුදුසුකම් ලෙස අවම වශයෙන් එක් අවුරුදු කාලයක් ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ සහකාර විදුම් අධිකාරීවරයෙකු වශයෙන් සේවය කර තිබීම අනිවාර්ය සුදුසුකමක් ලෙස සලකා තිබුණද, 1997.01.28 දින පැවති සම්මුඛ පරීක්ෂණය නොපැවැත්වීම හේතු කොට ගෙන මෙම ඉල්ලුම්කරුට විදුම් නිලධාරී I පංතිය සඳහා අයදුම් කිරීමට නොහැකිව ඇත. ඊට අමතරව 2000.02.10 දින විදුම් අධිකාරී තනතුර සඳහා අයදුම්පත් භාරගෙන එකී තනතුර පිරවීම සඳහා පියවර ගෙන ඇතත් එහිදී ද “සහකාර විදුම් අධිකාරීවරයෙකු වශයෙන් අවම වශයෙන් ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ සේවය කර තිබීම අවශ්‍ය අංගයක් විය. එහෙත් 1997.01.28 දිනැති “සහකාර විදුම් අධිකාරී ” තනතුර සඳහා මෙතෙක් කිසිදු පියවරක් ගෙන නොතිබිණි. ඉල්ලුම්කරුට එකී අවස්ථාවේදීද අයදුම් කිරීමට නොහැකිව ඇත පසුව 2003.09.16 දින සහකාර විදුම් අධිකාරී IV ශ්‍රේණිය සඳහා පුරප්පාඩු පිරවීමේදී ඉල්ලුම්කරුගේ උසස් පෙළ විභාගයේදී භෞතික විද්‍යාව, රසායන විද්‍යාව, ගණිතය යන විෂයන්ගෙන් සමත්වීම හා අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විභාගයේදී භෞතික විද්‍යාව, රසායන විද්‍යාව, ගණිතය ඇතුළු විෂයන්ගෙන් සමත්වීමද, මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙවර්ෂයක භූගර්භී විද්‍යා පාඨමාලාව හා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ විදුම් තාක්ෂණය පිළිබඳව එක් වර්ෂයක පාඨමාලාවක්ද ජාතික ව්‍යාපාර කළමනාකරන ආයතනයේ හදාරණ ලද පාඨමාලාවන්ද නොතකා හැර ඊට අඩු සුදුසුකම් පැවති වෙනත් තිදෙනෙකු තෝරාගෙන ඇත. ඒ බැව් ඉල්ලුම්කරුගේ 2006.03.16 දිනැති සැලකිල්ලී හා සලකුණු කරන ලද පී 01 සිට පී 06 දක්වා ලේඛණයන් මගින් පැහැදිලි වේ.

වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ සාමාන්‍ය අධිකාරීගේ 2006.03.15 දින කාර්මික අධිකරණය අමතන ලද හේතු දැක්වීමේ ලිපියෙන් “සහකාර විදුම් අධිකාරී තනතුරට” උසස් කිරීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයක් පැවති බවත්, තෝරා ගත් අයදුම්කරුවන් තිදෙනා “විදුම් නිලධාරී විශේෂ ශ්‍රේණියට ” අයත් අය බවත්, ඔවුන්ද ඉල්ලුම්කරු සමග 1992.02.18 දින විදුම් නිලධාරී විශේෂ ශ්‍රේණියට පත්වූ අය බවද දක්වා ඇත. තවද මෙම සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී,

* විදුම් ක්‍රම පිළිබඳව පැවති කාර්මික දැනුම.

* අදාල කෙෂත්‍රයේ ලබා ඇති පුහුණුව, හා දැනුම, පළපුරුද්ද

සැලකිල්ලට ගත් බවත් එකී ලිපියේ දක්වා ඇත. එහෙත් පෑ 24 ලේඛණය සම්මුඛ පරීක්ෂණ සටහන් පත්‍රිකාව අනුව තනතුරට අදාල සුදුසුකම් සඳහා එනම් අධ්‍යාපනික හා වෙනත් නිපුණතා සඳහා ලකුණු ලබාදීම එතරම් සැලකිල්ලට නොගත් බැව් පැහැදිලිය. එකී සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ඇතුළත් අයදුම් කරුවන් අතරින් ප්‍රථම ස්ථානයට වෙල්ලාලගේ මහතාගේ අධ්‍යාපන හා නිපුණතා සුදුසුකම් පැවතියද ඒ සඳහා නියමිත ලකුණු ලබා දීම සැලකිල්ලට ගත්තේ නම් හේ අදාල සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් මුල් තිදෙනා අතරට එළඹීමට ඉඩ තිබූ බැව් අපගේ සත්‍යාපනයෙන් යුත් වින්ශ්වය වේ. මෙම කරුණු ඉල්ලුම්කරු විසින් සිය සාක්ෂියේදී සලකුණු කරන ලද පෑ 7 ලේඛණය මගින් හෙළිවේ.

වර්ෂ 2006.04.24 දින ඉල්ලුම්කාර නිහාල් වෙල්ලාලගේ මහතා මූලික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීමේදී (පිටු අංක 44) ජල සම්පත් මණ්ඩලයට ඇතුල්වීම සඳහා පුවත්පතෙහි පළවූ දැන්වීම ප්‍රකාරව තමන්ගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් පෑ 1 හා පෑ 2 මගින් හෙළිකර සිටියි. ඒ අනුව අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විභාගයේදී ව්‍යාචාර ගණිතය, සඳහා විශිෂ්ඨ සාමාර්ථයක්ද උසස් පෙළ ගණිතය සඳහා සාමාන්‍ය සාමාර්ථයක්ද භෞතික විද්‍යාව, රසායන විද්‍යාව, සිංහල භාෂාව සහ ඉංග්‍රීසි භාෂාව යන විෂයන් සඳහා සම්මාන සාමාර්ථයන් ද සහිතව අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගයේදී ශුද්ධ ගණිතය, භෞතික විද්‍යාව, රසායන විද්‍යාව යන විෂයන්ගෙන් සාමාර්ථයද ඉල්ලුම්කරු සතු වූ බව පැහැදිලිවේ. වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ අදාල තනතුර සඳහා අවශ්‍ය සුදුසුකම් වූයේ ගණිතය සහ භෞතික විද්‍යාවට හෝ රසායන විද්‍යාවට සම්මාන සහිතව සම්මාන 4 සමග අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විෂයන් 06 සමත් වීම හා විදුම් කටයුතු පළපුරුද්ද වේ. ඉල්ලුම්කරු අදාල සුදුසුකම් සපුරා තිබිණ.

එනමුත් වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සාක්ෂිකරු වන හත්වෙනි මුදියන්සේලාගේ උපනන්ද බණ්ඩාර මහතා සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරී (විදුම්) (පිටු අංක 205) සාක්ෂි දෙමින් තමා 1978.02.01 දින වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයට බැඳුන බව ප්‍රකාශ කර ඇත. ඔහුගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් කාර්යාලීය සටහන් පොතේ පිටු අංක 301 හා පෑ 26, පෑ 27, පෑ 30 යන ලේඛන අනුව මෙසේය.

* 1966 දෙසැම්බර් මස පවත්වන ලද අ.පො.ස. (සා. පෙළ) විභාගයේ දී

සිංහල භාෂාව	-	(සාමාන්‍ය)
බුද්ධ ධර්මය	-	(සම්මාන)
ගණිතය	-	(සාමාන්‍ය)
සෞඛ්‍ය විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
භෞතික විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
රසායන විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
ජීව විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)

* පැ 26 ලේඛනය 1967 දෙසැම්බර් මස පවත්වන ලද අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විභාගයේදී.

සිංහල භාෂාව	-	(සාමාන්‍ය)
බුද්ධ ධර්මය	-	(සම්මාන)
ගණිතය	-	(සම්මාන)
සෞඛ්‍ය විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
භෞතික විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
රසායන විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)
ජීව විද්‍යාව	-	(සාමාන්‍ය)

පැ 27 ලේඛනය මේ අනුව ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ 1979 වර්ෂයේ අපේක්ෂිත සුදුසුකම් (පැ 31 අනුව) හෝ ඊට ආසන්න මට්ටමක හෝ විද්‍යා විෂයන් හා ගණිතය යන විෂයන් සඳහා අවශ්‍ය මූලික සුදුසුකම් පවා මෙම සාක්ෂිකරුට නොපැවති බැව් පැහැදිලිය. ඉල්ලුම්කරු හා මෙම සාක්ෂිකරු අතර අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් සාපේක්ෂව බැලීමේදී ඉල්ලුම්කරු ප්‍රශස්ත මට්ටමක සිටි බව හෙළි වේ. තවද කාර්ය සටහන් 305 පිටුව අනුව 1979 වර්ෂයේ අපේක්ෂිත සුදුසුකම් තමන්ට අදාළ නොවූ බවත් “අපි ඇවිත් කාලයට සුදුසු විදිහට සුදුසුකම් හැදෑරා” යන්නෙන් වගදන්තරකරුගේ සාක්ෂිකරු කරන ලද ප්‍රකාශයෙන් පැහැදිලි වන්නේ 1979 වර්ෂයේ අපේක්ෂිත අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් 1978 වර්ෂයේ අදාළ නොවූ බවත්, ඔහු මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූ පසු වර්ෂයක කාලයක් තුළ කාලයට සුදුසු විදිහට සුදුසුකම් හැදෑරූ බවත් ය. තමා ඇතුළු වී අවශ්‍ය පරිදි අස්තලයේ දොරටු වසා ගත් බව අනුකාරයකින් පැහැදිලිය.

මෙම බේරුම්කරණයේ ඉල්ලුම්කාර වෙල්ලාලගේ මහතා ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ “විදුම් සහකාර” ලෙස 1979 පෙබරවාරි මාසයේ බැඳුනු බවත්, 1981 වර්ෂය වනවිට වගදන්තරකරුගේ සාක්ෂිකරුද “විදුම් සහකාර” ලෙස සේවය කළ බවත්, එම වර්ෂයේ ඉල්ලුම්කරු ඇතුළු තවත් 5 දෙනෙකුට “සහකාර විදුම් මූලික” යන තනතුරකට පත් කළ බවත් (කාර්ය සටහන් 49 පිටුව) සාක්ෂාත් කළේය. 1991 වර්ෂයේදී “සහකාර විදුම් මූලික” යන තනතුරු නාමය “විදුම් නිලධාරී විශේෂ ශ්‍රේණිය” ලෙස වෙනස් කළ බවත් මෙතෙක් “සහකාර විදුම් මූලික” තනතුරෙහි සිටි තමා ඇතුළු අනිකුත් 08 දෙනෙකුටද, අළුතින් බඳවා ගත් 05 දෙනෙකුටද විදුම් නිලධාරී විශේෂ ශ්‍රේණියට බඳවාගත් බවත්, මණ්ඩලයේ සේවක මණ්ඩල සංඛ්‍යාව අනුව එම තනතුර සඳහා පවත්නා තනතුරු සංඛ්‍යාව 10 ක් වුවද එදිනම 13 දෙනෙකු බඳවා ගත් බවත්, ඉල්ලුම්කරු ඇතුළු ජ්‍යෙෂ්ඨ 03 දෙනෙකුට සහකාර විදුම් අධිකාරී තනතුරට පත් කිරීමට කටයුතු කරන බවට මණ්ඩලය ප්‍රතිඥා දුන් බවත්, (පැ 04) කාඩරය (CANDOR) අනුව විදුම් අධිකාරී තනතුරු 03 වන බවත් සාක්ෂාත් කළේය. (පිටු අංක 51) තවදුරටත් ඉල්ලුම්කරුගේ සාක්ෂිය අනුව (පිටුප 52) කිසිදු සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා වගදන්තරකරුගේ සාක්ෂිකරු වන බණ්ඩාර මහතාට “විදුම් අධිකාරී” තනතුර 1986 ලබා දී ඇති බවත් ප්‍රකාශ කර ඇත. මෙම වර්ෂයේදී අයදුම්පත් කැඳවා සම්මුඛ පරීක්ෂණ විධිමත්ව පැවැත්වූයේ නම් මෙම බේරුම්කරණයේ ඉල්ලුම්කරුටද ඉදිරිපත් වීමට සුදුසුකම් තිබූ බවත් එසේ නොසිදුවීමෙන් තමනට බලවත් හානියක් සිදුවූ බවත් සාක්ෂි දී ඇත.

ඉල්ලුම්කරු විදේශගතව නැවත ජලසම්පත් මණ්ඩලයේ සේවයට බැඳුණු පසු පුරප්පාඩුව පැවති “සහකාර විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා අයදුම්පත් කැඳවුවද තමාද ඊට අයදුම් කළත් එකී පුරප්පාඩුව පිරවීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණය නොපැවැත්වීමෙන් එය යටපත් කළ බව හෙළි කරයි. (57 පිටුව)

එසේ තිබියදී මණ්ඩලයේ වෙනත් තනතුරු සඳහා අයදුම්පත් කැඳවූ සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා හෝ නොපවත්වා “විදුම් අධිකාරී” වැනි තනතුරුද වෙනත් තනතුරු රාශියක් ද පිරවූ බවට කරුණු සාක්ෂිවලින් හෙළිවේ.

“සහකාර විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා පැවැත්වීමට නියමිතව තිබූ සම්මුඛ පරීක්ෂණය අඩාලව තැබීම හේතුවෙන් ජලසම්පත් මණ්ඩලය විසින් තමාට “විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා ඉදිරිපත්වීමට නොහැකි වූ බවත් ඒ හේතුවෙන් තමා අභියාචනාධිකරණයේ පිහිට පැතු බවත් එහිදී දෙපාර්ශ්වය “විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට එකඟ වූ බවත් පැ 6෪ ලේඛනයෙන් පැහැදිලි වේ. “Parties agreed that interview in relation to post of Drilling Superintendent to be Completed” යනුවෙන් 2001.01.26 දිනැති අභියාචනාධිකරණ තීරණයෙහි සඳහන් වේ. එහෙත් 2004 වර්ෂය දක්වා අදාළ සමථය ක්‍රියාත්මක වී නොමැත.

2004.02.12 දින වගදන්තරකාර මණ්ඩලය අදාළ සම්මුඛ පරීක්ෂණය පැවැත්වූ බවත් තමන් හට අනෙකුත් අයදුම්කරුවන්ට වැඩි අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් පැවති බවත් සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වෙන දිනට ඉල්ලුම්කරු හට වගදන්තරකාර මණ්ඩලයේ අවුරුදු 24 ක සේවා කාලයක් සම්පූර්ණව පැවති අතර ගැඹුරු ලිං හැරීම දිවයිනේ සෑම පළාතකම සේවා පළපුරුද්ද පැවති බවත් තමා මඩ විදුම් ක්‍රම, වායු විදුම් ක්‍රම, හර විදුම් ක්‍රම, තිරස් විදුම් ක්‍රම, සම්බන්ධව පළපුරුද්ද මෙරට හා විදේශයේදී ලබා තිබූ බවත් සාක්ෂාත් කර ඇත. (පිටු 70).

සම්මුඛ පරීක්ෂණය විනාඩි පහක කාලයක් තුළ අවසන් වූ බවත් ඉහත කී විදුම් ක්‍රම පිළිබඳව කිසිදු ප්‍රශ්නයක් සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලය නොවිචාරණ ලද බවත් තමාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය, පළපුරුද්ද, අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සැහැල්ලුවට පාත්‍ර වූ බවත් සාක්ෂි දෙමින් කියා සිටියේය. මෙම බේරුම්කරණයේදී වගදන්තරකාර ආයතනය නියෝජනය කරනු ලබන හා එම ආයතනයේ ප්‍රබල හා එකම සාක්ෂිකරු වන බණ්ඩාර මහතා මෙම සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයේද සාමාජිකයෙක්ව සිට ඇත.

තවදුරටත් ඉල්ලුම්කරු වගදන්තරකාර පාර්ශ්වයේ උගත් නීතිඥ මහතාගේ හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් (පිටුව 138) වගදන්තරකරු වෙනුවෙන් මෙම අධිකරණය ඉදිරියේ පෙනී සිටින බණ්ඩාර මහතාට (වගදන්තරකරුගේ සාක්ෂිකරු) ඉල්ලුම්පත් කැඳවීමක් හෝ සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා උසස්වීම් ලබා දුන් බවත් එක් අවස්ථාවක ද්විත්ව උසස්වීම් ලබාදී ඇති බවත් හෙළිදරව් වී ඇත. තවදුරටත් හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් ඉල්ලුම්කරු (පිටුව 152) —

ප්‍ර. : තමන් මූලික සාක්ෂියේදී කියා තිබෙනවා සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී තමන්ට ලකුණු දීමේදී වැරද්දක් සිදු වී තිබෙනවා කියා.

උ. : ඔව්.

ප්‍ර. : එහෙම වැරද්දක් සිදුවූ බව මණ්ඩලය පිළිගෙන තිබෙනවාද?

උ. : මණ්ඩලය පිළිගන්නා. මණ්ඩලය පරීක්ෂණයක් පවත්වා එය සොයා බැලුවා.

ප්‍ර. : මණ්ඩලය ඒ ගැන දැනුම්දීමක් කළාද ?

උ. : සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමා ඇතුළු අනිකුත් නිලධාරීන්ට ඉල්ලීමක් කර තිබුණා. සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ ලකුණු දීමේ ක්‍රමය වැරදි නිසා සම්මුඛ පරීක්ෂණය අවලංගු කරන්න අවසර දෙන්න කියා.

ප්‍ර. : තමන්ට එය ඉදිරිපත් කරන්න හැකියාවක් තිබේද ?

උ. : “ඒ ලිපිය ඉදිරිපත් කරන්න මම ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. සභාපතිතුමාට යන්න වුනාට පසුව ඒ ලිපිය ගැන නොසලකා හැරියා” යනුවෙන් ඉල්ලුම්කරු තමාට වූ අසාධාරණය පිළිබඳව සාක්ෂි දී ඇත.

වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ උගත් නීතිඥ මහතාගේ හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම බේරුම්කරණ විභාගයේ ඉල්ලුම්කරු වන වෙල්ලාලගේ මහතා (180 පිටුව) —

ප්‍ර. : ඊට පසු තමා එහි පිටපත් ලබා ගත්තේ නැද්ද කියා ඇසූ අවස්ථාවේදී තමා කියා සිටියේ තමන්ට ඊට පසු උසස්වීම් ලැබුණු බවත් තමන්ට වඩා ප්‍රශ්න තිබෙන අයට උසස්වීම් දී තිබුණා කියලා.

උ. : ඔව්.

ප්‍ර. : තමාට උදාහරණ දෙන්න පුළුවන්ද ?

උ. : “උසස්වීම් දීපු පුණ්‍යසිරි මහතාටත් බණ්ඩාර මහතාටත් ප්‍රශ්න තිබුණා. තවත් අයට ප්‍රශ්න තිබුණා. සමහරුන්ට සම්මුඛ පරීක්ෂණ නැතුව උසස්වීම් දීලා තිබුණා. සමහරු ඉන්නවා තනතුරුවල මූලික සුදුසුකම් නැතිව. නොයෙක් අවස්ථාවල උසස්වීම් දෙන අවස්ථාවල මොකක්වත් බලන්නේ නැතුව, උසස්වීම් දීලා තිබුණා”.

අධිකරණය

ප්‍ර. : ඒ අවස්ථාවල තමන්ට අධිකරණයේ පිහිට පතන්න තිබුණා නේද ?

උ. : මණ්ඩලයේ නීතියක් පරිපාලනයක් තිබුණේ නැ. දැන්වත් නැහැ.

යනුවෙන් වගඋත්තරකාර මණ්ඩලයේ පැවති පරිචය කෙබඳුදැයි විග්‍රහ කළේය.

වගඋත්තරකාර පාර්ශවය වෙනුවෙන් නියෝජනය සහ සාක්ෂිදීම කරන ලද හත්වෙනි මුදියන්සේලාගේ උපනන්ද බණ්ඩාර මහතා ස්වකීය උගත් නීතිඥ මහතාගේ නැවත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් (320 පිටුව).

ප්‍ර. : ආයතන විසින් පවත්වන්නට තිබූ සම්මුඛ පරීක්ෂණ යම් යම් අවස්ථාවලදී කල් ගොස් තිබෙනවා. එක හේතුවක් වන්නේ දේශපාලන වෙනස්වීම් නිසා පාලක පක්ෂය වෙනස්වීමයි. පොදුවේ වෙනත් දෙයක් සිදු වුනාද ?

උ. : “පොදුවේ ගතහොත් සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම අවුරුදු තුනකට ආසන්න කාලයක් ප්‍රමාද වුනා. මේ මහතා දැමූ නඩු නිසා සහ අභියාචනා අධිකරණයේ පැවති නඩුව නිසා ඒ සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමට ඇති නොහැකියාව නිසා අපේ ආයතනයේ සියළුම සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා තිබුණා.”

යනුවෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත. නමුත් 2001 දී අධිකරණ සමනය ඇති වුවද 2004 වර්ෂය දක්වා එය ක්‍රියාත්මක වී නොමැත. සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම අධිකරණ කටයුතු නිසා ප්‍රමාද විය යන්න සාවද්‍යය. එහෙත් ඉල්ලුම්කරුගේ පැමිණිල්ලේ ලිඛිත සැලකිල්ම් හි 12 ඡේදයේ සඳහන් වනුයේ 1997.01.28 දින සහකාර විදුම් අධිකාරී තනතුර සඳහා අයදුම්පත් කැඳවුවද සම්මුඛ පරීක්ෂණ නොපවත්වා එය මගහැර සිටි බවත් 1999.12.07 දින විදුම් නිලධාරී 01 හා වෙනත් තනතුරු සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා පුරප්පාඩු පිරවූ බවත්, 2000.02.10 දිනද විදුම් අධිකාරී තනතුරේ පුරප්පාඩු පිරවීමට පියවර ගත් බවත්, 2003.09.16 දින සහකාර විදුම් අධිකාරී IV වන ශ්‍රේණිය සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා පුරප්පාඩු පිරවූ බවත් (ඡේද 18, 19) පැහැදිලිය.

ගරු අභියාචනාධිකරණ 2001.01.26 දිනැති තීරණය අනුව දෙපාර්ශවය එකඟත්වය පළකර සිටියේ විදුම් අධිකාරී තනතුර සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීමටය. එනමුත් 2003.09.25 දින තෙක් “සහකාර විදුම් නිලධාරී ” තනතුර සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා නොතිබුණි. එකී කාලය තුළ සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම ප්‍රමාද කිරීමට තරම් නඩු කටයුතු කිසිවක් පැවති බවට සාක්ෂි නොමැත. මේ අනුව කාර්යාලීය සටහන් 320 පිටුවේ සඳහන් වගඋත්තරකරුගේ ප්‍රකාශය පිළිගත නොහැකිය. වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ නියෝජිත මහතා වැඩිදුරටත් නැවත ප්‍රශ්න සඳහා පිළිතුරු සපයමින් (කාර්ය සටහන් 321 පිටුව) —

ප්‍ර. : තනතුර සඳහා ඉල්ලා තිබෙන මූලික සුදුසුකම් සම්පූර්ණ කර තිබෙන පුද්ගලයින්ගේ සමස්ත සුදුසුකම් අනුව වැඩිම සුදුසුකම් තිබෙන පුද්ගලයින්ට තමයි පත්වීම් ලබා දෙන්නේ ?

උ. : ඔව්. උසස් පෙළ, සාමාන්‍ය පෙළ, යන විභාග දෙකම සමත් විය යුතු බවට ඉල්ලා තිබුණත් ඒ දෙකෙන් කෝකහරි ගණන් ගන්නවා.

අධිකරණය

ප්‍ර. : “සහකාර විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා අවසාන වශයෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැතියේ කවදාද ?

උ. : 2004 දී

ප්‍ර. : 2004 සිට මේ දක්වා ඒ තනතුර සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වූයේ නැද්ද ?

උ. : නැහැ. පුරප්පාඩු දැනටමත් තිබෙනවා.

යනුවෙන් බණ්ඩාර මහතා ප්‍රකාශ කොට ඇත. ඒ මහතාගේ “ඔව්. උසස් පෙළ, සාමාන්‍ය පෙළ යන විභාග දෙකම සමත් විය යුතු බවට ඉල්ලා තිබුණත් ඒ දෙකෙන් කෝක හරි ගණන් ගන්නවා” යන ප්‍රකාශය වගකීමෙන් තොරව ප්‍රකාශ කොට ඇති බැව් පැහැදිලි වේ. ඒ මෙසේය. උසස් පෙළ, සාමාන්‍ය පෙළ යන විභාග දෙකම සමත් විය යුතු බවට ඉල්ලා ඇත්තේ නම් ඒ දෙකම සමත් වී තිබිය යුතුය. අසමත් අය සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් සමත් නොවිය යුතුය. උසස් පෙළ හෝ සාමාන්‍ය පෙළ යන විභාගයන්ගෙන් එකක් සාමාර්ථ බලාපොරොත්තු වන්නේ නම්, සාමාන්‍ය පෙළ සම්පූර්ණයෙන් සමත්ව ඇතොත් එයට ලකුණු දීමෙන් අනතුරුව උසස් පෙළ සමත්ව ඇත්නම් එම අයදුම්කරුට අතිරේක සුදුසුකමක් පවත්නා සේ සලකා සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී ලකුණු ලබාදිය යුතුය. හෙළිවී ඇති කරුණු අනුව වගඋත්තරකාර ආයතනයේ අදාළ සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී සාමාන්‍ය පෙළ අදාළ විෂයන්ට සම්මාන සහිතව අතිරේක වශයෙන් එකී විෂයන්ගෙන්ද උසස් පෙළ සමත් වූ වෙනත් කෙනෙක් (මෙම බේරුම්කරණයේ අයදුම්කරු හැර) ඉදිරිපත් වූ බව අපැහැදිලිය. එහෙත් එකී උසස් සුදුසුකම් පැවති මෙම ඉල්ලුම්කරු සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් පහතට හෙළා ඇත.

විභාගය අවසානයේ ඉල්ලුම්කරුගේ උගත් නීතීඥ මහතා ප්‍රකාශයක් කරමින් මුලින් මණ්ඩලය නියෝජනය කොට පසුව සාක්ෂිකරුවෙක් හැටියට සිටි බණ්ඩාර මහතා නොවෙයි, මෙම නඩුවේ මණ්ඩලය නියෝජනය කළ යුතුව තිබුනේ, පරිපාලන අංශයේ නිලධාරියෙක් විසිනුයි. අද (2008.06.03) දින පරිපාලන අංශයේ නිලධාරියෙක් මණ්ඩලය නියෝජනය කිරීම සඳහා පැමිණ සිටින බව සැලවිය. බණ්ඩාර මහතාගේ සුදුසුකම් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කීපයක් පැන නැගී ඇති අතර මාගේ සේවාදායකයා දන්වා ඇති පරිදි “මෑතකදී විගණන අංශයෙන් බණ්ඩාර මහතාගේ පත්වීම සම්බන්ධව ඔහුට සුදුසුකම් තිබුණාදැයි ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී ඇත.” යන ප්‍රශ්නය නගා ඇත. එයට සවන් දීමෙන් අනතුරුව වගඋත්තරකාර පාර්ශවය

විරෝධය පළ කළත් සැඟවී ඇති කරුණු හෙළි දරවූ කර ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම්කාර පාර්ශවයේ ඉල්ලීමට ඉඩ ලබා දුන් මුත් වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ පැමිණීමක් සිදු නොවීය. එසේ පැමිණියේ නම් මෙම ප්‍රදානය කිරීමේදී වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ නියෝජිත සම්බන්ධව වෙනත් කරුණු හෙළිදරවු කර ගත හැකිව තිබුණි.

මෙම විභාගයේදී දෙපාර්ශවයේ සාක්ෂි මෙහෙයවීමෙන් සහ ලිඛිත සැලකිල්ලට ගැනීමේදී පහත සඳහන් කරුණු පැහැදිලි විය :

- (1) ඉල්ලුම්කරු 1996 වර්ෂයේ දී විදුම් නිලධාරී විශේෂ ශ්‍රේණියේ පත්වීම් ලබා සිටි බව,
- (2) 1997 වර්ෂයේ දී “සහකාර විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා අයදුම් පත් ඉදිරිපත් කළ බව,
- (3) එකී තනතුර සඳහා තෝරාපත් කර ගැනීමට සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් නොපැවැත්වූ බව,
- (4) එය එසේ තිබියදී 1999 දී විදුම් නිලධාරී I පංතිය පදනා අයදුම්පත් කැඳවා පුරප්පාඩු පිරවූ බව,
- (5) 2000 වර්ෂයේ දී, “විදුම් අධිකාරී” තනතුර සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා එකී පුරප්පාඩු පිරවූ බව,
- (6) 2003 වර්ෂයේ දී “සහකාර විදුම් අධිකාරී” IV වන ශ්‍රේණිය සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා වෙනත් තිදෙනෙකු පත් කළ බව,
- (7) තමාගේ අධ්‍යාපනික සුදුසුකම් හා නිපුණතා පළපුරුද්ද නොතකා හැර ඊට අඩු සුදුසුකම් සහිත අභියෝගයට ලක් කළ හැකි වෙනත් තුන්දෙනෙකු පත් කළ බව,
- (8) ඒ සම්බන්ධව ගරු අභියාචනාධිකරණයේදී 2001 වර්ෂයේදී වගඋත්තරකාර පාර්ශවය සමඟ අදාළ සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වන බවට සමත්‍යකට එලැඹී බව,
- (9) එහෙත් 2004 තෙක් ගරු අභියාචනාධිකරණයේදී පාර්ශවයන් එලඹෙන ලද සමත්‍ය ක්‍රියාත්මක නොකළ බව,
- (10) 2004 වර්ෂයේ පවත්වන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් තමාගේ අධ්‍යාපනික හා වෙනත් පළපුරුද්ද ආදිය නොතකා හැරි බව,
- (11) ඒ නිසාම වෙනත් අඩු සුදුසුකම් සහිත අයවලුන් එකී සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී තෝරාගත් බව,
- (12) එම පරීක්ෂණය අඩු ලුහුඬුකම් පැවති බව පාලන තන්ත්‍රය පිළිගත් බව.

ආදි කරුණු හේතුවෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වීම ප්‍රමාද වූ බවත්, එම කරුණු නිසාම මෙම බේරුම්කරණයේ ඉල්ලුම්කරුට සිය සේවයේ උසස්වීම් ලබා ගැනීමට වූ ඉඩ ප්‍රස්තා අහිමි වූ බවද එසේ අහිමිවීම හේතු කොටගෙන ඔහුට යම් ආකාරයක සහනදායී ක්‍රම වේදයක් සැලසිය යුතු බවද මාගේ නිගමනය වේ.

එකී ක්‍රමවේදය ලෙස 1997.01.28 දින අයදුම්පත් කැඳවන ලද මුත් සම්මුඛ පරීක්ෂණය අත්හිටුවන ලද “සහකාර විදුම් අධිකාරී” තනතුරෙහි පිහිටුවීම හා එදින සිට එකී තනතුරට අදාළ හිඟ වැටුප් ගෙවීම සඳහා මෙම අයදුම්කරුට ඉදිරිපත් වන ලෙස පහසුකම් ඇති කිරීම සහ ඊට පසු අදාළ උසස් වීම් සඳහා සැලකිල්ලක් යොමු

කිරීමටද පියවර ගන්නා මෙන් වගඋත්තරකාර පාර්ශවයට නියෝග කරමි. මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වී දෙමසක් ඇතුළත ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවද තීරණය කරමි.

මෙම ප්‍රදානය අපක්ෂපාතී හා සර්ව සාධාරණ එකක් බවට සහතික කරමි.

එස්. කාරියවසම්,
(බේරුම්කරු).

11-330